

[Afghanistan Digital Library](#)

adl0611

<http://hdl.handle.net/2333.1/2333.1/4tmpg5m6>

This is a PDF version of an item in New York University's Afghanistan Digital Library (<http://afghanistandl.nyu.edu/>). For more information about this item, copy and paste the "handle" URL above into a web browser.

When referring to or citing this item please use the "handle" URL and not this document or the URL from which you downloaded it.

All works presented on New York University's Afghanistan Digital Library website are, unless otherwise indicated, in the public domain. The images available on this website may be freely reproduced, distributed and transmitted by anyone for any purpose, commercial or non-commercial.

NYU Libraries, Digital Library Technical Services, dlts@nyu.edu

فَتَوَسَّلْتُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ بِرَحْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

حسب مرجب جلالت آبی وزیر صاحب معارف دام اقبال
برخواهد طلبای در ارسانیده دولت علیه افغانستان

۱۳۹۳ هـ

اول کتاب فغانی

سنه ۱۳۹۳ هـ

مؤلفه قاضی گل حمد میرا جرجپوری معلم افغانی وارد و

عالیه کمال

کردید

۳

از اسامی مختلفه ترکیبها می‌مضاف و مضاف به
سبق (۱)

خدائی - رسول - نمونه - روزه - جمعه - رمضان

حج - کعبه - نوم - جهان -

دَخْلَیْ نُوم - دَجَهَانِ دَخْلَیْ - دَخْلَیْ رَسُول -

دَجَعَیْ نُونَجَ - دَرْمَضَانِ رَوْزَه - دَكَعَیْ حَجَ -
سبق (۲)

چاقو - پچاره - تخته - قلم - کاغذ - سیاهی -

كتاب - مشاهف

دَخْلَیْ كَتَاب

٣

ستاقلم - حماخته - ستاسوسیاھی - دکتاب
کاغذ - د محمد الگرمشوانپری -

سبق (۳)

صبا - نمابنام - ورخ - شپه - میاشت - کال -
ورخ - لاره - جنت - دونخ - عذاب - ثواب -
پیدائش - (پیداوبنت) وفات -

د صباعونخ - د نمابنام وقت - د وفات کال - د
پیدائش ورخ - د دونخ عذاب - د جنت لاره - د جنت ثواب

سبق (۴)

همه - هعوی - سپا - سراس - حما - حمونبز -

۴۱

دَهْفَهْ پِيدَا وَبَتْ - دَهْغُوئِي وَفَاتْ - سَانْمُونْجَهْ

سَاسُوجْ - حَمَار وَرَزَهْ حَمُونْبَزْ رَسُولْ حَمَاضِلْ

حَمُونْبَزْ خَلَوانْ سَبِقْ (۵)

هَوَيْ - پِلاَرْ - مُوزْ - لَورْ - وَرَورْ - خَورْ - أَكَا -

بَشْكَهْ - شَبْتَنْ -

حَمَاحُوئِي - حَمُونْبَزْ پِلاَرْ - سَالَورْ - سَاسُومُودْ -

دَهْفَهْ وَرَورْ - دَهْغُوئِي خَورْ - دَهْغُوئِي أَكَا -

دَهْفَهْ بَشْكَهْ - سَبِقْ (۶)

غَمَمْ - اُورْبَشِي - دَوَدِيَيِي - اُورَهْ - هَكَنْيِي -

كَابْ - خَفْ - بَزْ - غَوا - آس

۵

دَغْمُود وَدِيَّ - دَأْوَرْبَشَاوَرَه - دَچْرَكَى هَكَنَىيَّ -
 دَبْزَى غَوْبَنَه - دَغْواشِيدَى - دَأْوَسَى كَابَ -
 دَأَكْبَرَآس - دَعِيسَى خَر - حَمَاسَى - سَتَأْپِيشَى -

سُبْق (۶)

وَيْبَتَه - سَو - سَتْرَكَى - غَوْبَرْ بَوْزَه - ثَرِيَه - خَولَه
 غَابَنَونَه - مَخ - لَاس - پَنَه - زَرَه - شُونَدَه - نُوكَونَه -
 دَسَرْ وَيْبَتَه - دَأْوَسَى سَتْرَكَى - دَغْواذَرْ بَه -

دَحَرْ غَوْبَرْ - سَتَأْسَوْبَزَه - دَسَپَى غَابَنَونَه -
 خَيْلَ لَاس - خَيْلَه خَولَه - دَبَشِى نُوكَونَه -
 دَهْلَكَ پَنَه - سَهَامَخَ - سَازَرَه - دَعَمَرْ شُونَدَه -

سُبْق (۷)

۶

خاوری - او باه - باد - اور - نرخاته - سکلوده
 قطب - سهیل - رود - غر - زمکه - فرش - کور -
 د کابل خاوری - د رود او باه - د دوزخ اور -
 د قطب باد - د نرخاته سوداگو - د قبلی زمکه -
 د سهیل رود - د هند و کش غر - د کور فرش -
 از صفت ائمہ مختلفه ترکیبی صفت موصوف -

سبق (۹)

پاک - پلیت - زور - نوی - بنه بدن - تنگ خوش
 پاک بدن - پلیتی او باه - نوی جامه - بنه بشکه
 پنکار - زره خولیثی - تنگ زره - هرته لار -

سبق (۱۰)

بَنْجَى - تَوَدَّه - وُجَّه - لَوْنَد - حُوانَ - زَرَّه - كَرْنَدَى -
(بنجه)

تَوَرَ - سَبِينَ - سَورَ - زَيرَ -

يَنْجَى اوْبَه - تَوَدَّه دَوْدَيَّى - حُوانَ سَرَى - زَرَّه

بَنْجَه - كَرْنَدَى آسَ - تَورَى سَتَرَگَى - سَبِينَ

كَالِي - سَورَوْنَكَ - وُجَّه لَرَكَى - زَيرَخَ -

اسْمَارَه اشَارَه - سِبْقَ (۱۱)

هَفَّه حَائِيَ - دَغَه كَورَ - هَفَّه كَرْنَدَى آسَ -

دَغَه خَما وَرَورَ - دَدَغَه هَلَكَ كَتابَ - دَهَغَه

حُوانَ بَنْجَه - دَهَغَه سَرَى چَارَه - دَدَغَه

رَوْدَاوَبَه - دَهَغَه زَورَ سَرَى لُورَ - دَدَغَه هَلَكَ

چَاقَوَ - وَأَحدَجَعَ سِبْقَ (۱۲)

۳

سَرِي - سِري - بِنْجَه - بِنْجَه - حُوي - حُاصَن -
كَالَّي - كَالَّي - كار - كارونه - لاس - لاسونه
لور - لونره - ستر كجه - ستر كجي - آس - آسونه
مربي - هريونه - مو - هيلند جي - خور - خوند جي
دانسي د كوم ها ئي د ي - دانسي د كابل د ي
دايوه بِنْجَه ده - هفه د يو بِنْجَه د ي - ده هفه
يو حوي د ي - ده هفه د خلور ها صن د ي - دايو
كَالَّي د ي - ده هفه د يو كَالَّي د ي - ده هفه
كار د ي - ده هفه د كارونه د يو د ي - ده هفه د يو لاس
د ي - ده هفه د واوه لاسونه نشته - ده هفه د يو
يوه لور ده - ده هفه د رى لور د ي - ده هفه

۹
 پوه سترگه رندا ده - دده دواره سترگی خوب زینه
 دده یواس دی - دهقه چلور آسونه دی - دده
 یومری دی - دهقه خان پنه هم یونه دی -
 دده یوه سکه مورد ده - دهقه یوه سکه او
 دوه ناسکه (میری) بیندی دی - دده یوه
 خود ده - دهقه شپن خویندی دی -
 خبرهای ترکیبی سهیق (۱۳)
 گوئیم گوان دی - تاسو وروزه خوش
 نولیس دی - ته بنه سپری لی - تاسو گوانات
 یکی - ذه بوره ایم - موئن عجمیین یو - چها قوتیه
 دی - زرده خوشحال دی - بدنه میاک دی

۱۰

زه دَدْغَهْ حُوانْ پلاريم - ته دَهْفَهْ بودا سِرپِي
حُويي ھ قرآن دَخدايِي كلام دَي - مو بند دَ
خدايِي بند كان يو -

مصدر آماده فرات - سبق (۱۴)

ویل - لو ستل - ورکول - لول - گتل - خورل -
کول - شپل -

اسلام داده كله ویل - نمونه کول - زکوة
ورکول - در رمضان روز بی ساتل - دبیت
الله ج کول - ما هلکان شپل - هفه شفتالات

خورل ھاضی مطلق معه فرات - سبق (۱۵)
هفه وو - هفو وو - ناو و - تاسو وو -

۱۱

ماوو- مو بز وو- وهئی لوست- ورئی که
وهئی که- در لودئی-

محمود قرآن لوست- ورود زکوه و دکوه
هفجه کار و که- خوئیم روژه در لودله- احمد
او دس و که- خلقون نوح و که- تا کار و که
هو ما کار و که- تا سو سلام و که- هو موز
سلام و که- تا قرآن شریف ولوست؟ هو ما
قرآن شریف ولوست- تا سو نوح و که-
هو موز نوح و که-

چند حروف معه فقرات سبق (۱۶)

سره- ته- په- ور- له- تر- لوه- خه-

۱۲

ولی - هو - هرکله - چا -

له ماسَره - هنگوئی ته - په کورکن - په سریاند
هفه لَرَه - له صبا - تر نما بِنَام - تا خه نوم دَی
خانوم عبد الرحمن دُسْخا و رورخه وُو - ستا
ورورکله و ویله - اکبر خپل کتاب چاله و رکوه
کریم له لی و رکره - خلقوز کُوَّه و رکره - هو خلقتو
زکُوَّه و رکره - مُهَا و رو رله دِخه و رکول - ت
ورورله م رو پی و رکره - تاسو مُحَام مشوانی
هفه ته ولی و درکره - هفه پر کاغذ لیسکی -
هرکله راشه - خوارمه شی -

ماضی قریب مجه فقرات سبق (۱۶)

۱۳

لوستلی دَی - لوستلی دِی - لوستلی ئَی - لوستلی
يَیِّي - لوستلی يِيم - لوستلی يِيو -
ورودِ قرآن لوستلی دَی ؟ نه ناجوَر دَی
ستا سولونپروخه لوستلی دِی ؟ دَخدا ئَيكتاب
تاد اكتاب لوستلی دَی - هو ماد اكتاب لوستلی
تا نونخ كُپرى دَی ؟ هو ما نونخ كُپرى دَی - خدا
دِ قبول كُپرى - ورودِ حما كلاد كُپرىم لَه ور كُپرى
حَاخَا منور وَزه نیولى دَه - ما دَ سخونونخ كُپرى
دَی ستا سو حما ورورته خه ويلى دِي ؟ زه په
جَماعت كېن ناست يِيم - تا حَاخَاكتاب ليد لَعْدَى
ماستاكتاب نه دَى ليد لَى -

۱۳

اضی بعید مو فقرات سبق (۱۸)

هغه را کری وه - هغورا کپی وه - تارا کپی وه -
تاسورا کپی وه - مادرکری وه - مونبز درکری وه -
احمد ماله ینخی او به را کپی وی - صونبز خچل
آس هغونی ته ورکپی وه - دوئی ستا سو
چاقوماته را کپی وه - تاماته شه شی را کپی
وه - ما تاله د هغه کتاب درکپی وه - تاسو
نوی خولئی کریم ته ورکپی وه - ما اول تاسته
ویلی وو - هغونی پخوا ماته ویلی وو - تاسو
قرآن لوستی وه - دوئی د صبا نونخ کپی وه -
صوبز د رمضان د میاشتی روژی نیولی وی

۱۵

اضی استماری مه فقر نا - سبق (۱۹)

ھمعه و - هغۇو - تاپىر تاسۇو - ما د - موئې و -
خۇرىم و عظاكاوه - بىنخۇورتە شابسى و - تاسو
خاوردودتە خە و ؟ موزۇرتە ھېشى نە و - كريم
مىدرسى تە تلىو - عبد الله دَخْدَائِي كلام
لو سلىو - استادورتە وچە ولى مىدرسى تە
پە وقت و نە رسىد ؟

بىنخۇ تاسو كە داتلى - او كېنىنا سلى - ھر كە
چە زەھلتە ورسىد لە - نۇپردا ئى و كرلە -
تاھلتە خە كول ؟ ما د دىوال پناھ لەتولە -

اضى شىكىيە مەرفقات - سبق (۲۰)

ماضی تمنائی معرفت فقرات - سچق (۲۱)

۱۶

که محمود هسلتہ تلی وَی نوبیوته به نه وَه گر زید لی
 که نزه په کودکین وَهی نوتاله به خپل کتاب
 در کری وَی که دی خلق تو د خدا ائی کلام
 لوستلی نو گمراه شوی به نه وَه - که چیری
 تاسوییکل کولی نو خوش نویس شوی به وَی -
 که موزم درسی ته تلی نوله تاسویه مخکن
 وَه - که هما خبره د آوردید لی وَی - نو
 بنه کتاب به دله لاس و رکبی نه وَه -
 فعل تقبل مع فقرات - سبق (۲۲)
 هفته به لارشی - هغويی به لارشی - ته به
 لارشی - تاسویه لارشی - زه به لارشم

۱۸

هونبزیه لار شو -

ته په چیری حی بزه به جماعت ته حجم - دا
 خلق به په چیری حی بزه دوئی به مدرسی ته حی -
 هلتہ به خه کوئی؟ خپل خامن په کوری -
 تاسی به چیری کینینی؟ دجماعت په در
 کن په کینینو - احمد به مدرسی ته حی؟
 ما آورید لی دی چه نن به لار نه شی -

منبع مصادر مختلف موه فقرات - سهی (۲۳)

وانی - لوی - درکری - کرپی - لری - راستی -
 پکار دی - راودری - آخی - آربوی - لیسکی
 کوری - پوهیدری - کینینی - پاتی کینری -

١٢

تا سوچنده به قلم پیرت وی سخا و رورش و کربی
تا در در ده بور لار شی - روپی و داخلی اود
شنهوا و په د را دری - خط د بیکی - خیل
سبق دیاد و نی - کویم له تا سوچنده کبینی که
خیل کتاب و کوری چه که محمود باع نه در سیر
نو تازه میوه به بیاموی - هرچاله پکار دی
چه نوچ د کوی - او پس له نانجنه نه وعظ د
آدری - د افقره شه معنی لری؟ که کویم
پرهیزی نورو د وائی که محمود راشی نو
پرآمن د سور شی سرمهی له پکار دی چه
نه عذری له یاده غما اغل باع شه شی -

فول حال مو فقرات - سچق (۲۷)

ھەزە کۈنىي - ھەغۇئى كۈنىي - تە كۈنىي - تا سو كۈنىي
زە كۈم - مو بى كۈو -

ا خەسەن شىق كۈنىي - ھەغۇئى نۇنخ كۈنىي - تە خە
كۈنىي ؟ زە كار كۈم - تا سو سلام كۈنىي ؟ مو بىن
شىق كۈو - ھەغە كور تە نە خىي - ھەغۇئى جماعت
خىي - تە بېھرەتە خىي ؟ تە (رېي) زە اسلامىيە
مىدرسى تە خىم - تا سو چىزى خىي ؟ زە د
قۇآن شرائیف تۈزجە لو ستلولە خىم -

تا خەنئى دە دەنئى ولى نە خورىي ؟ رەنخور
دەنخىكە نە خورىي - تە خە لىيکى ؟ زە خېل

سیق لیکه - تا سو خپل کتاب آخلمی؛ هو زه
خپل کتاب آخلم - زه دا کتاب د پینتو آخلم
خه عیب خونه لری - بدیشکه واخله هیچ عیب لری
امر حاضر مختلف مصادر معه فقرات - سیق (۲۵)
دوایه - ولوله - ورکره - وکره - راشه -
لا دیش - واروه - ولیکه - ووینجه - وگوره
کینه - را ورده - واخله - پوه شه - ما خنه راشه -
کتاب را ورده - خه چه دلوستی دی بیانی ولوه
یجی او بیه را کره - ما خنه راشه لاسونه د ووینجه -
د مشرا نونھیخت واروه -
خپل سیق ولیکه - او دس وکره - هروقت

خپل خدای په یاد لوره - جزدان دی خسله
صکتب ته لار پشه - هر کله چجه تو استاده په
محنگن و رشی سلام و کوه - په خپل همانی
په آرام کیسته - ادب زده کوه مانه
نبی حاضر مصارع خسته مده فخرات سیمپلی (۲۹)
صلوَّله - صه و رکوه - صه واييه - صه کوه -
نه نه - صه لوره - صه اوسيه -
خطا مه نوله - زره تنگ مه لره - شفه چه
زه پوه بزه مه واييه - په نونج کولونج غفات
مه کوه - داکه ابده لاس مه و رکوه - داکه ابده
په نجس بین مه کنیته - اخپل کتاب مه خرابه

سون

د پېښو زې بې چېرې آسانه او خوبه ده - شرم

صه کوه - شه چه د له مغه کېږي په پېښو کېښ

خېږي کوه - هم دغه سی زده شي -

فقړه نامی اسم فاعل - سچق (۲۷)

ماشه - پېډ آکونکي - لیکونکي - لوستونکي -

سوال کر - (غونېښونکي)

خدای ټهونزو پېډ آکونکي ده - لیکونکي پوهنډي

چه په خط کېښ شه دېي - من میود یې شه ما رغه

و لیدا - قرآن خوان د خداوی - قبول ده -

سوال کر له دره صه چه و همه -

فقرات اسم مفعول - سچق (۲۸)

۲۰

پیدا شوی - لیکلی - آ درید لی - لید لی - خفه -
 کریمی - مضرعه د لید لی په شان کله آ وریه وی
 موون و خدای پیدا یش تیو - چا خط و کوره -
 ز رو خفه مه ساته - مضرع
 د خپل کری علاج نشه دی هون بیاره -
 په اسلام کن او ه خیزه سنت دی - یوهک
 سنتوں - بیل د شونه و ویسته آ خستل -
 دریم د پوزی ویسته شوکول - خلوریم نوکونه
 پریکول - پنجم سرخیل - شیپنیم د تخریکن ویسته
 خریل - آگوئو نلاصه د لاند ویسته لری کول -

سخن (۲۰)

شنبی - یکشنبی - دو شنبی - سه شنبی -

چار شنبی - پنجشنبی - جمعه

سمای هفته در اصطلاح عام افغانان

خای - اتبار - سکل (یا پیشنهاد شروع و روح) (یا چاز)

دزیارت و روح (یا پنجمینه) جمعه -

دخلای په و روح دیهود یا نوچنی وی - د اتبار

په و روح د نصاری و رخصت وی - د سکل (پی)

په و روح رسول د خدا ائی پید اشوی وه -

اوهم په د غه و روحی و فات موند لی وه -

دانهی په و روح بی بی فاطمی له دنیا شخنه سفر

کوہی وه - دزیارت په و روح رسول د خدا ائی

۳۶

له مکنی صفتی نه په بیت د شیخوست را وشی دو.

د جمی ورخ د سملیان اختر دس - امه به

د غمہ ف زخم جمی نمودنی د آکوی

استحباب از حمد شده لعلان

سینق (۵ بیم)

۱۴۱ د پل رزگریه خدا نه و پیش نه - که چاهه د

نه بیست کولونواول ورباند پیشله عمل وکوه.

په اندازه خبری کوه - د هلقوق د کوه - د هچا

هق پیش نه - پیش راز پیش ساته - په سنتی

کن بار و هزار مایه - په سود و وزبان کن

دو دوست امتحان و کوه - له ناپیوه خلقوتیسته

۲۶

دوسته هلو بیار لایوه - پنهانه کارکنیز و ششنه
 کوه - خبره پنهانه دیبل نمایه - دوسته ایوان
 عزت کوه - دوسته ایون شمن ستره تندیه
 در ترکوه - مور بلار غنیمه کرنده اوسانه
 له پلاز بجهت شماره - خوش پنهانه اندزاده حاصل کوه

سبق (۱۳)

په هر کارکن میانه دواوشه - هوانه نه زیری
 نیل کسب کوه - دمیله خدمت په دل رخنه
 لیز پنهانه بندکوه - دخیل دوسته کواده زبو حما
 کوه - جامده او بدین پاک ساته - زجعنی سره
 نوچ کوه - که دلوان وی نو سوری او تیلاندزی

۳۸

زَدَهْ كَوَهْ - دَهْ رِچَا كَارَدَهْ نَهْ پَهْ اَمْذَهْ كَوَهْ
جَهْ دَشْپَيْ خَبْرَيْ كَوَيْ نُوَيْه قَرَادَوْ وَرَوْ وَرَوْ
كَوَهْ - اوْ جَهْ دَوْرَحَيْ كَوَيْ لَوْخَوْ شَأْكَورَه
دَكَمْ خَوْرَلَوْ اوْ دَكَمْ وَيلَوْ اوْ دَكَمْ اوْ دَهْ كَيدَ لَوْ
عَادَتْ وَنِيهْ - خَاهْ جَهْ پَهْ حَانَ نَهْ خَوْبَسَوْ
پَهْ فَوْرَوْ هَمْ مَهْ خَوْبَسَوْهَهْ - كَارَونَهْ پَهْ عَقْل
اوْپَهْ تَدَبَّرَ كَوَهْ - جَهْ دَخَهْ زَدَهْ نَهْ وَيِي نَوْ
اَسْتَادِيْ مَهْ كَوَهْ - دَچَا پَهْ خَيْرَ زَرَهْ مَهْ تَرَهْ -
لَهْ دَبَدَ اَصْلُو سَرَگَهْ (طَمَعَ) دَوْفَامَهْ لَرَهْ -

سَبْقَ (۳۲)

پَهْ هَيْثَ كَارَكَبَنَ بَيْ فَكَرِيْ مَهْ كَوَهْ - نَاكَرَيْ كَار

۲۹

کوئی مه شماره - دَن کار حبایته مه پریزدَه
دَمْشُر سرو بی آدَلی مه کوه - دَفْتَر انوشه
دَیری خیری مه کوه - سوال گویه ناهمید کوه
تیر جنگ مه یادَه - خپل مال دوست او
دَبْنَمَن ته مه بسکاره کوه - له خپلوانو خپلوئی
مه پریکوه - دَنِیکا نو غیبت مه کوه - خان ته
مه گوره - دَخْلَقُوبه نخکنی په پوزه او په خوله
کن کوتی مه وَهه - دَچَادَوْرَانِد په غابنو
کن خاشه مه وَهه - توکی دَخْلَی په زوره
مه غور زَوَه - او پوزه په زوره مه سونکوه
خوشی خبری مه کوه - دَخْلَقُودَورَانِد

شُرک مه شرکت و - سترگ مه و لَهْه
لَیلی خبیره بیان مه و زایه -

سپهی (حُمَّام)

چه په کو مه خبایه خنده داری خان تر ساته -
خپل صفت د پیاد و ریاند مه کوه سخپل خان
د بُنگو په شان مه سار وه - چه خبر می
کو می تو لاس مه بیور وه - (یا مه خوار وه)
مری په بد و مه یاد وه - حکم چه خیر نه لیخ
چه خوتانیو می لو جنگ او د بُنگی مه
سار وه - خپله د و د بُنگی د بیل په د سار خوا
مه خواره - په بُنگی کارکشی همچنین مه کو وه

۱۳

ندیماد پاره خان په تکلیفندگن مه آجوده -

د قهرپه وقت خبره په پوه کوه پوزه

لستونی سره مه پاکوه -

سچق (سم)

په نمرخانه خوبمه کوه - په لارچه شی

له مشهانو و راندمه زه - د خلقویه

خبر و گبن مه رازه - خواو شامه کوره -

د میله د و راند چاته قهرمه کوه - صیمه

ته د کارمه وایه - لیونی سره خبری مه

کوه - د او ز کار و خلقو سره په لارگن مه

لشند - په هم سود زیان باند عزت

۳۲

(گیوه)

مه و رکوه - کبر جنمه او سه - له جنگ
او له فتی خه په دنه او سه - په عاجزی
او سه - ژوند وان تیره وه دخدا یتعالی
سره په صداقت - او دنفس سره په تهر
او دخلق سره په انصاف - او دمشرانو
سره په خدمت - او د چنوسره په مینه
او د در شیانو سره په سخاوت - او د دوست
سره په محبت - او د دشمنانو سره په نرمی
او د عالمانو سره په تواضع - او د جا هلانو
سره په نهیخت -

ص ۳

قصه

سبق (۳۵)

له سکند و په د فته د مرگ چاپوسته و کوه
 چه په د الیز وندون د خونگ جهان واخت
 (بالاند که) هفه هواب و رکر- چه په د و خبرو-
 یود اچه د بیهان م نایاره کول چه م دوستان
 نهی- بله د اچه دوستان نه پرینیول-

چه م د بیهان شی-

دوه خیزه هیرول نه دی پکار- یو خدای-

او بل مرگ -

قصه

سیم

سچق (۳۶)

یو غل چا فقیر کره غلامه لار - هر قدر
 چه تالاش ئى فکر - خە ئى بىلۇنە مۇندە -
 فقیر وىلىنى وە - سەرە پورتە كې - ورتە ئى وۇ
 چە زە پە رئا ورخ دىلتە خە نە مۇمم
 تە پە توّرە شېھ كېن) بە دلتە خە بىامۇمى

قصە

سچق (۳۷)

چا وۇچە قلا نىكى دا شېى شرابىشىلى
 وۇ - او بىخۇدە پروت وە - يو نىك
 سېرىي داوا وردى - وە ئى وۇچە كە پە

۳۵

خُود وَي - نُوشِرَاب بِهٖ نَه وَهُبْلِي -

قصَّه

سِيق (۳۸)

جالينوس حكيم تهم وُو - چد كومه عندا
 اصلاح دبدن کويي هفه و وجهه لوراه -
 او بياي و وجهه خوراک دپاره دزوندون
 داي - نه زوندد پاره دخوراک -

شولصيكتونه

سِيق (۳۹)

خوخ په اندازه د حاصل کوه -
 (۲) د نکته چينو يه خبر و اعتبار کول نه دی

۳۶

پکار-

(۱) خوچه تو ایا زمی لنه د بمن شخنه (سره)

سد از کوه-

(۲) په عسلخ رخنا هست شه - چه په آخر

د کار بی له خد ای هیئت و پر کله پلو هیئت

(۴) په کثرت د میان اور دیار ای او هیئت

اعتبار پکار نه دی-

تم پاگیر و الغافر

رطاعت باو شاه
بیو بیب حکم قرآن شمر لی

ایه پاکه دی یا په قرآن کنی فرسایلی
 آطیع الله و آطیع الرسول دی مالی
 و رسه د کا اولی الا فرمانکم جانه
 د غه حکم له قرآن دی عیا نه
 معنی د اچه د الله رسول احکام
 تل منی مسلمانو صبح و شام
 بیا چه ستاروی باد شاه بلند اقبال
 و میله تاسونه هنگز نی فرخند قال

۳۸

اطاشتە ئى پە حەمان نۇزىن كەنۋىي يارلانو
نافرمان بە باغى شى هو پىشىراخو
د باغى حكىم د قتل وا يە كېرىزىي
پە كەتبىكىن داھى مەلۇمەپەرىي
او س د خېلى بادشاھ غازىي لېكىم صفت
خدا ئى د تل د دە دخان كۈرىي حفاظت
معارف پورخەمو نىز اعىلە خضرىت دى
شام مىلام پە غەنخوركىي د خېلى ملت دى
چە د قوم د بېبى د يى د پاره ورورە
شب ورۇزگۇي كوششەسى و كورە
صلدرسى ئى كۈرىي جارىي پە هر مقام

۳۹

په خپل خوش سره دی شاه عالی مقام
چه ۾ قوم شی له هر علم نه فیضیله دی
جهالتله ملک ورک شی - شی په آب
چه بادشاه دا قول ٻاروا خستو په ھان
دَخْرَخْنُودَ لِتَعْلِيمَ لَهُ هَرَهُ شَانَ .
باید دا چه فائده واخلي په داشان
چه هر تاسی شی خوشحال هم شاه زمان
دعه و گذری رحمت دَخْدَائِی یارانو
فلنت دشاه دَمِ غَنِيَّة ای هو بسیارانو
که دا وقت موله لاس و دکرنوار مان دی
دارمان دهريو کس گوره په ھان دی

خَيْرُ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَصَحْبُه
دَهْ خَوازِيجِ دَدِينِ دُنْيَا اَعْلَمُ دَرَوْرَه
مَهَا جَرَ كَلَ حَمَ جَوَرَ كَمَرَ دَأْكَنَابَ
چَهْ مِلَّتْ دَوَارَهْ شَيْ تَرِنَهْ فَيَضِيَابَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قاضِي گلِّ احمد ہاجر مسلم افغانی مدرسہ سیدا کہ جمیعہ